

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 103

гр. Силистра, 08.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теодора В. Василева

при участието на секретаря Галина Н. Йовчева
като разгледа докладваното от Теодора В. Василева Гражданско дело №
20213400100354 по описа за 2021 година

Предявена е искова молба от АНТ. Г. П., ЕГН: *****, от с.Лозен, обл.София, против ЕТ НС Х с фирма „Каладан- Николай Христов”, с ЕИК: 200517843, със седалище и адрес на управление: с.Айдемир, ул.”Гайдарче”, с която моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено, че длъжникът по изп. дело 20107670401065 и ответник в настоящото производство не е бил собственик на съвкупност от движими вещи “Поточна линия за преработка и сушене на плодове и зеленчуци” към 30.11.2016г.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника Н С Х ЕГН *****, като ЕТ,, Каладан-Николай Христов", ЕИК 200517843, , който неправилно е наречен „молба“, с който се признава иска като основателен.

ОС, като съобрази становищата на страните и данните по делото, прие за установено следното:

Към настоящото дело е приложено като доказателство изп. дело 20107670401065 по парично вземане с вискател “Обединена българска банка” АД и длъжник настоящият ответник ЕТ Н С с фирма “Каладан- Николай Христов” . Съгласно писмо на ЧСИ Георги Г. ,с рег. № 767 по регистъра на КЧСИ и район на действие Силистренски окръжен съд, изпълнително дело е било образувано от него с този номер, като на 15.08.2018 г. е изпратено за извършване на изпълнителни действия на частен съдебен изпълнител Мария Цачева, рег. №840, район на действие- СГС, преобразувано при нея под №20188400400657. Впоследствие е върнато и преобразувано под №20187670401508, след което на 14.12.2018г, е изпратено на частен съдебен изпълнител Ервин Юсеин, рег.№, е район на действие- Окръжен съд- Силистра и образувано при него под №20208340400286. Приложени са и доказателства, от които е видно, че съвкупността от движими вещи, представляваща процесната линия за преработка и сушене на плодове и зеленчуци, са послужили за обезпечение по договора за инвестиционен кредит от 22.02.2007г., сключен между ОББ и

едноличния търговец, въз основа на който от същата дата е учреден и договор за залог, вписан в Централния регистър на особените залози на 27.02.2007 г. Първото процесуално действие по изпълнителното дело № 20107670401065, образувано поради неизплащане на задълженията на ответника по гореописания инвестиционен кредит предвидено в раздел I на глава 42 от ГПК е осъществено на 23.09.2010 г. Описът, съставен в съответствие с разпоредбата на чл.467 от ГПК, на 23.09.2010 г. съдържал описанието на предмета на заложеното право на “ОББ” АД по Договор за особен залог от 2007г. След няколко неуспешни опита за осребряване на имуществото на длъжника, предмет на особения залог, след поредната публична продан, обявена през 2016г. за периода от 24.10.2016г. до 24.11.2016г, с протокол от 25.11.2016г. за купувач на вещите е обявен Стилиан Генев. На насроченото за 12.12.2016г. предаване на вещите от ЧСИ, в присъствието на собственика на сградата и ответника Х се е установило, че по-голяма част от запорираните вещи липсват. За констатираното е съставен и протокол. Липсващите вещи се намирили у ищеца по настоящото дело – А.П., като понастоящем местонахождението им е същото. Според обяснението на длъжника, те са у него, защото му дължи пари, които не е върнал своевременно.

През 2012 г. ищецът сключил Договор за заем с ответника НХ, като в обезпечение му бил учредил залог върху съвкупност от движими вещи, който е оформен и вписан в ЦРОЗ. Според уговореното по договора, задължението следвало да се покрива чрез отчисления от цената на продукцията, преработена чрез поточната линия за преработка и сушене на плодове и зеленчуци. Тъй като до 2016 г. не получил никакво изпълнение по договора, ищецът се договорил с ответника и през ноември на 2016 г. получил от него заложените в негова полза движими вещи с Договор за залог от 11.04.2012г., представляващи като съвкупност “Поточна линия за преработка и сушене на плодове и зеленчуци”.

По настоящото дело е приложено и нохд 183/2017 г. Районен съд-Дулово, по което с Присъда № 4/05.07.2018 г., съдът е ПРИЗНАЛ подсъдимия Н С Х, ответникът по настоящото дело, за ВИНОВЕН в това, че на 12.12.2016 година в с.Паисиево се е разпоредил със запорирани вещи- части от елементи на поточна линия за преработка и сушене на плодове и зеленчуци, по отношение на които с договор от 22.02.2007 година е учредил в качеството си на управител на „Каладан- Николай Христов“ с.Айдемир залог в полза на банка „ОББ“ АД- София, след като вещите му са били оставени да ги пази с протокол за опис на движимо имущество от 23.09.2010 година по изпълнително дело №20107670401065 на ЧСИ Г Г. с рег.№767, поради което на основание чл.217,ал.3 от НК му наложил наказание по вид ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА, което изтърпяване на основание чл.66,ал.1 от НК отложил за изпитателен срок от три години. Следва да се отбележи, че в така постановената присъда изобщо не се говори за това, че подсъдимият, т.е. настоящият ответник не е собственик на вещта, както той твърди в отговора си на исковата молба по настоящото дело, а че се е разпоредил със запорирана вещ. Никъде в присъдата не се казва, че вещта е собственост на ищеца.

От изложените основания на исковата претенция става ясно, че ищецът черпи правата си от Договорът за залог, сключен между страните по настоящото дело на 11.04.2012 г. Той счита, че към онзи момент, който е релевантен за спора – 30.11.2016 г. , собственик на вещите е той, а не длъжникът в изпълнителното производство ЕТ Н С Х с фирма “Каладан- Николай Христов”. Счита, че е придобил вещта по реда на чл. 78 ЗС, който е първичен, оригинален способ за възникване на вещно право върху движима вещ. Счита, че от оригиналният характер на този способ следва, че всички други вещни права, предхождащи нововъзникналото, се погасяват. Единственото вещно право, водещо началото от настъпването на фактическия състав по чл.78 от ЗС, е на лицето получило владението на движимите вещи. Счита, че е налице хипотезата на чл.499 от ГПК. Публичната продажба е осъществена, вещите са възложени на купувача, но съдебният изпълнител е осребрил негова, а не движима вещ на ЕТ Н С Х с форма “Каладан- Николай Христов”. Този договор от 11.04.2012 г. обаче няма характеристиките на договор за особен залог, както твърди ищеца, защото не е подчинен на режима на ЗОЗ, нито са представени доказателства, че е бил вписан в регистъра на особените залози, нито се твърди такова обстоятелство. Няма доказателства, че са изпълнени и други специални изисквания на ЗОЗ например по отношение на субектите по този договор. Дори и да отговаряше на изискванията на ЗОЗ, сключването на договор за залог, бил той особен или не, не прави залогоприемателя - кредитор собственик на вещта, а само му гарантира, че длъжникът ще има възможност да изпълни задължението си. В тази връзка безспорно е в теорията и практиката, че заложеното право не е вещно право, защото е регламентирано в ЗЗД, а не в ЗС . Нещо повече, съгласно чл. 155 ЗЗД, залогоприемателят няма право да си служи със заложената вещ, освен ако е уговорено противното“. А съгласно чл. 152 ЗЗД , макар , че в договора за залог между страните от 11.04.2012 г. няма такава клауза „Съглашение, с което се уговаря предварително, че ако задължението не бъде изпълнено, кредиторът ще стане собственик на вещта, както и всяко друго съглашение, с което се уговаря предварително начин за удовлетворение на кредитора, различен от този, който е предвиден в закона, е недействително“. Що се отнася до постановената присъда, тя няма вещно правен ефект, а констатира, че ответникът се е разпоредил със запорирани вещи .

Само по тези съображения е достатъчно да се приеме, че исковата претенция е недопустима поради липса на правен интерес. Предявеният иск е отрицателен установителен иск за собственост по чл. 124 ГПК. Съгласно ТР постановено на 27.11.2013 г. по ТД № 8/21012 г. „ Правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост и други вещни права е налице когато: ищецът притежава самостоятелно право, което се оспорва; позовава се на фактическо състояние или има възможност да придобие права, ако отрече правата на ответника. В производството по този иск ищецът доказва фактите, от които произтича правния му интерес, а ответникът – фактите, от които произтича правото му. При липса на правен интерес производството се прекратява.. Правен интерес от предявяване на установителен иск за собственост и други вещни права е налице и когато ищецът разполага с възможността да предяви осъдителен иск за същото право.

След като ищецът не доказва, че е собственик на вещта, не се е възползвал и от исковия ред по чл. 440 ГПК, тъй като на страната на ответника е само длъжника по изпълнителното дело, но не и вискателя, както е визирано в чл. 440 ГПК, то не е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск. Съвсем логично се поставя и въпроса, че дори и да бъде уважен такъв иск, то той няма как да донесе търсената чрез него защита, защото установеното отричане на правото на собственост на ответника би било само по отношение на него, но не и по отношение на третото лице, закупило вещта на проведената по изпълнителното дело публична продажба, което също предполага липсата на правен интерес от завеждането му.

Предвид гореизложеното, ОС счита, че следва да бъде прекратено производството по делото, поради липса на правен интерес от предявяване на иска.

Въпреки, че признава иска, ответникът претендира разноски и същите следва да му се присъдят предвид изхода на делото. По делото са приложени доказателства за заплатен от него в брой адвокатски хонорар в размер на 800 лв., поради което ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 800 / лева/ разноски по делото пред тази инстанция за адвокатски хонорар.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело 0 354/20121 г. по описана силистренски окръжен съд поради недопустимост на иска, предявен от АНТ. Г. П., ЕГН: *****, от с.Л. обл.София, против ЕТ Н С Х с фирма „Каладан- Николай Христов“, с ЕИК: 200517843 седалище и адрес на управление: с.Айдемир, ул.”Гайдарче“, с който моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено, че длъжникът по изп. дело 20107670401065 и ответникът по настоящото производство не е бил собственик на съвкупност от движими вещи “Поточна линия за преработка и сушене на плодове и зеленчуци” към 30.11.2016г., поради липса на правен интерес от предявяването му .

ОСЪЖДА АНТ. Г. П., ЕГН: *****, от с.Лозен, обл.София, Да заплати на ЕТ Н С Х с фирма „Каладан- Николай Христов“, с ЕИК: 200517843, сумата от 800 /осемстотин/ лева представляваща направени от последния разноски по делото пред тази инстанция за адвокатски хонорар.

Определението може да се обжалва пред Варненския апелативен съд в едноседмичен срок от получаването му от страните по делото.

Съдия при Окръжен съд – Силистра: _____